

בבית-הזוג לוי נחוג הדבר במסיבה ובשתיית יין. אחר-כך, לדברי לזוג היקס, נוצלו זכויות-העולה שלהם לשם רכישת מוצרים חשמליים שונים, ומכונת פורד טראנזיט.

בסוף שנת 1977 עזב ביל את ישראל וחזר לארצות-הברית, אם מרצונו הפרטי, או לשם מטרת התרמה לבית-אל. אולם אשתו, לונדה, סירבה להצטרף אליו. אחרי שנסע, סיפרה לזוג לוי על מישפחתו האומדללה של ביל, וטענה כי היא מפחדת שגורלם לא יפסח גם עליו. היא סיפרה כי היא פוחדת ממנו.

רק המוות

יפריד

משהחלו מיכתבים וטלפונים של ביל לדרוש מלונדה להצטרף אליו, אמרה לזוג לוי כי מצאה בהם הורים, וכי רק המוות יוציא אותה מבייתם, שבו מצאה את הרשלויה בפעם הראשונה בחייה. היא פנתה לרבנות לשם הגשת בקשת גירושין מבעלה. בבקשה זו, שהגישה בעזרת לוי ובלא עורך-דין, טענה כי בעלה הוא נוצרי, וכי הוא נטש אותה, וביקשה גם מזונות ממנו.

לפי דברי עורך-הדין סילביו נחום, נציגו של ביל היקס, טיפל בתביעה זו הממונה על ענייני עגונות ברבנות בתל-אביב, איינהורן. הוא כתב לביל מיכתב והודיע לו על תוכן התביעות שהוגשו נגדו. לא היה קשה למצוא את ביל באר-

(המשך בעמוד 62)

שג"ירו זוג נוצרים והשיאו אותם ברבנות

מבית-אל

לשם כך פנו לרבנות, מילאו את ה-טפסים הדרושים והצהירו כי אימותיהם היו יהודיות. לדבריהם, עזר להם לוי במציאת שמות עבריים לאימהות וערך עימם חזרות על עדותם. לוי עצמו ובחור בשם ברד רומנס, אשר גם הוא התגורר אצל לוי עם אשתו, העידו ברבנות כי הם מכירים את בנייהזוג, ויודעים כי אימהותיהם יהודיות.

האשה פחדה

מבעלה

בית-הדין הרבני השתכנע, והשיא בינישואין כרת משה וישראל את ביל ולונדה היקס כחוליה-עניינים, הבלונדינים ובעלי החזות הבלתי-יהודית.

דמת של בנייהזוג היקס, לצורך אישומם של אהרון והלן לוי, באשמות של עדות-שקר לפני בית-הדין הרבני, וגם על עבירות מיסים ומכס בעניין המטלטלין שנרכשו על סמך זכויות-העולה שנרכשו כתור-צאה מנישואין אלה.

בעדותם נתגלו בני הזוג הצעירים והיפים כנציגים מובהקים של הדור האובד של נוער ארצות-הברית. ביל בן ה-25 סיפר כי אביו התאבד בשנת 1973, אחותו נפטרה ממנת-יתר של סמים, אחיו מכור ל-סמים, ואמו הפכה אלכהוליסטית. לונדה, בלונדית יפהפיה, היא בת למישפחה הררי-סה, וכימעט לא הכירה את אביה.

חוס

ושלוות-נפש

אחרי נישואיהם בטכס אזרחי ודתי בכנסייה בקליפורניה, החלו בנייהזוג מחפשים משענת רוחנית. הם מצאו אותה בדמותם של הזוג לוי. אליהם הגיעו דרך בתם חווה, שבה פגשו בארצות-הברית. היא הזמינה אותם לבקר אצל הוריה בישראל, ולחוג את חגיגת-הסוכות. כך הגיעו כולם לארץ בשנת 1975. הם באו כתיירים לשלושה חודשים, ונשארו יותר משלוש שנים. במשך כל התקופה הזאת התגוררו בביתם של מישפחת לוי. עבדו שם וקיבצו לוא כל צורכיהם אצלם. בערבים היה אהרון לוי קורא בספרי-הקודש ונושא דרשות, ואשתו, הלן, היתה מנגנת ב-אורגן.

הצעירים מצאו שם את שלוות-הנפש והחום המישפחתי שאותו ביקשו לשוא באמריקה. כאשר רצו להשיג אזרחות ישראלית, נתקלו בקשיים מכיוון שמישרד-הפנים לא השתכנע ביהדותו של ביל. לכן, לדבריהם, הציע להם לוי כי יינשאו בני-שואין דתיים ברבנות, ואז יוכלו לקבל אזרחות ישראלית בקלות.

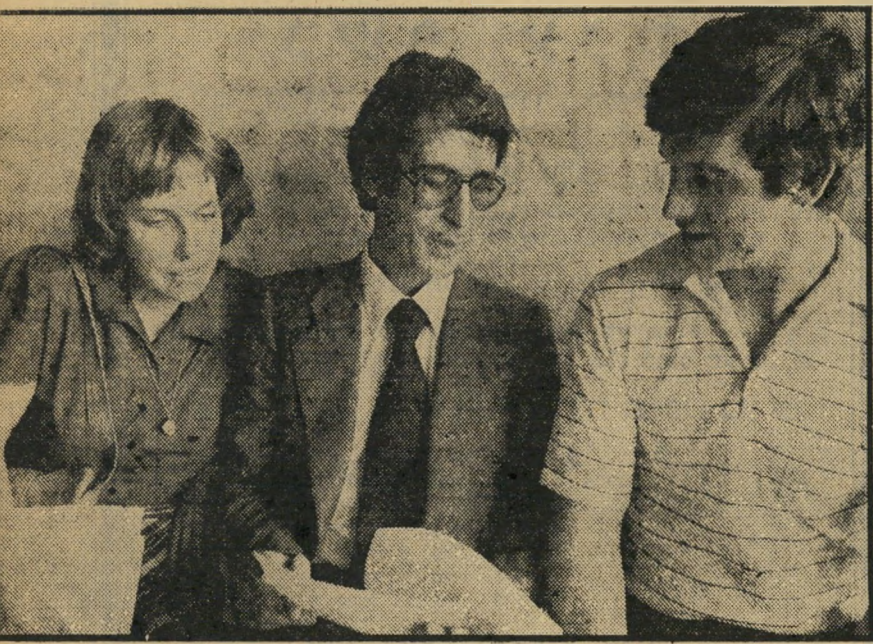

הכלה

לונדה היקס, שהוריה נפ-רדו בעודה תינוקת ולא הכירה כמעט את אביה, ראתה בלוי אב.

הידיד לוי הוא אדם פעלתני ובב-חירות ניבא כי בנין ינצח, אחרי הבחירות נתקבל אצל ראש-הממשלה.

הזוג ועורך-הדין

הבעל הנוצרי שב מארצות-הברית וקיבל מהרבנות צו לשחרר את אשתו מבית לוי. עורך-הדין נחום חשש שהאשה תתנגד ולכן פנה לאיגרוגן יד לאחים, כדי שימצא דירת-מיסחור במאה שערים.